

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH220095
NAZWA
OBSZARU Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH220095	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego

1.4. Data opracowania 2009-02	1.5. Data aktualizacji 2024-03
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2009-10
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2012-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2021-03
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 4 lutego 2021 r. w spr. soo Uroczyska Pojezierza Kaszubskiego (PLH220095)

2. POŁOŻENIE OBSZARU

[Powrót](#)

2.1. Położenie centralnego punktu [wartości dziesiętne stopni]:

Długość geograficzna
18.0531

Szerokość geograficzna
54.2596

2.2. Powierzchnia [ha]:

3922.3

2.3. Obszar morski [%]

0.0

2.5. Kod i nazwa regionu administracyjnego

Kod poziomu NUTS 2

Nazwa regionu

PL63	Pomorskie
------	-----------

2.6. Region biogeograficzny

Kontynentalny (100.0
%)

3. INFORMACJE PRZYRODNICZE

[Powrót](#)

3.1. Typy siedlisk przyrodniczych występujących na terenie obszaru i ocena znaczenia obszaru dla tych siedlisk:

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Reprezentatywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3140			17.13		M	B	C	B	B
3150			38.46		M	B	C	B	B
3160			1.45		M	B	C	B	C
4030			1.0		M	C	C	C	C
6230			1.63		M	B	C	C	C
6510			0.55		M	C	C	C	C
7110			1.19		M	C	C	B	C
7140			43.07		M	A	C	B	B
7230			12.69		M	B	C	B	C
9110			171.42		M	A	C	B	B
9130			284.23		M	A	C	B	B
9150			24.59		M	A	C	B	A
9160			16.02		M	B	C	B	C
9190			10.96		M	B	C	C	C
91D0			11.16		M	B	C	B	C
91E0			36.9		M	B	C	B	B

- PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe

- (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.
- NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.
- Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. Gatunki objęte art. 4 dyrektywy 2009/147/WE i gatunki wymienione w załączniku II do dyrektywy 92/43/EEG oraz ocena znaczenia obszaru dla tych gatunków

Gatunki					Populacja na obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka	Kategoria	Jakość danych	A B C D	A B C		
						Min	Maks		C R V P		Populacja	Stan zachowania	Izolacja	Ogólnie
F	1149	Cobitis taenia			p				R	M	C	C	C	C
P	1902	Cypripedium calceolus			p	150	200	i		M	C	A	B	B
P	6216	Hamatocaulis vernicosus			p				P	M	C	C	C	C
P	1903	Liparis loeselii			p	26	26	i		M	C	B	C	C
M	1355	Lutra lutra			p				P	M	C	B	C	C
I	1037	Ophiogomphus cecilia			p				C	M	C	B	C	B
F	6236	Rhynchocypris percnnurus			p				C	M	C	B	A	B
A	1166	Triturus cristatus			p				R	M	C	C	C	C

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	9.15

N06	23.88
N17	27.68
N10	2.2
N07	0.64
N23	1.59
N19	9.92
N12	24.94
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Ostoja położona jest w centralnej, najwyższej części Pojezierza Kaszubskiego, o typowej młodoglacjalnej rzeźbie terenu. Obejmuje zespół rozległych form dolinnych zwanych rynnami polodowcowymi wraz z jeziorami wypełniającymi ich najgłębsze miejsca oraz fragmenty wysoczyzn (morena czołowa strefy marginalnej, morena denna) i fragmenty terenów sandrowych. Rejon omawianej ostoji jest najwyższym wyniesionym obszarem w całym pasie Pojezierza Pomorskiego oraz w całej Polsce niżowej. Najwyższe są tzw. Wzgórza Szymbarskie, gdzie "szczyt" Wieżyca (najwyższy na całym niżu środkowoeuropejskim) dochodzi do wysokości 329,5 m.npm. Z racji sąsiedztwa najwyższych wyniesień pojeziernych i głęboko wciętych rynien polodowcowych, mamy tu do czynienia z bardzo dużymi, jak na warunki nizinne, deniwelacjami dochodzącymi do 160 metrów i mocno zróżnicowaną rzeźbą terenu.

W podłożu (w obszarach wysoczyznowych) występują głównie piaski zwałowe i wodnolodowcowe oraz gliny zwałowe. Spośród utworów holocenów ważną rolę w kształtowaniu cennej roślinności odgrywają torfy (niskie, rzadziej wysokie) oraz pokłady kredy jeziornej. Kreda występuje najczęściej w rynnach i wytopiskach, (przykryta jest wtedy najczęściej torfami) lub ponad współczesnymi dnami doliny (nawet kilkanaście metrów). Rozwinięta jest sieć hydrograficzna obszaru (10 dużych jezior, rzeka Reda, liczne drobne oczka), obszar jest bardzo silnie zasilany przez wody wysiękowe, źródła, występują tu różne pod względem hydrologicznym typy torfowisk: pojeziorne, przepływowe, źródłiskowe, kotłowe (zróżnicowane dodatkowo wewnętrznie pod względem panujących warunków edaficznych).

Najbardziej charakterystyczną cechą omawianego obszaru jest "łańcuch" jezior rynnowych. Są to jeziora: Kłodno, Małe Brodno, Wielkie Brodno, Ostrzyckie, Patulskie, Dąbrowskie, Lubowisko i Stężyckie oraz Bukrzyno Duże i Bukrzyno Małe. Wszystkie wraz z jeziorami Raduńskimi (które to nie znajdują się aktualnie w projektowanej ostoji) są połączone ciekami i tworzą charakterystyczne ciągi o układzie kaskadowym. Odwadnianie są przez wypływającą z Jeziora Ostrzyckiego Radunię i stanowią jej rejon źródłowy. Poza wielkimi jeziorami zajmującymi dna rynien polodowcowych, licznie występują również niewielkie, często bezodpływowe jeziora tzw. oczka wytopiskowe.

Kilka zbiorników w części południowo-wschodniej ostoji (koło Drozdowa, w rejonie wzniesień morenowych w rejonie Szymbarka) zasiedlonych jest przez strzeblę błotną. Zbiorniki te mają powierzchnie 0,07-0,25 ha (razem 0,80 ha).

Szata roślinna obszaru jest silnie zróżnicowana - z wieloma rzadkimi zespołami roślinnymi oraz bogatą florą, w której obecne są liczne zagrożone gatunki.

Kompleksy leśne w planowanej ostoji związane są ze wzgórzami moren czołowych, fragmentami moreny dennej, kemami i sandrami oraz stokami rynien glacialnych, które wcinają się w powierzchnie morenowe i sandrowe. Duże powierzchnie lasy zajmują zwłaszcza na wzgórzach moreny czołowej, w części południowo-wschodniej ostoji. Część drzewostanów ma charakter wtórny - porolny. Najpowszechniejszymi zespołami leśnymi są: kwaśna buczyna niżowa *Luzulo pilosae*-Fagetum, żyzna buczyna niżowa *Galio odorati*-Fagetum; niekiedy towarzyszą im subatlantyckie grądy gwiazdnicowe *Stellario holostaeae*-Carpinetum, acydofilne dąbrowy *Fago-Quercetum* - zajmując jednak zdecydowanie mniejsze powierzchnie. Miejscami występują drzewostany sosnowe prawdopodobnie na siedliskach śródłodowego boru świeżego *Leucobryo*-Pinetum.

Najcenniejszym z zespołów leśnych, lecz zajmującym niewielką powierzchnię, jest kaszubska buczyna storczykowa ze związku *Cephalanthero*-Fagenion o prowizorycznej nazwie *Fagus silvatica*-*Cypripedium calceolus*. W ostoji notowana nad Jezioro Ostrzyckim, gdzie wykształca się na rędzinach brunatnych wytworzonych z kredy jeziornej, której pokłady znajdują się kilka metrów powyżej obecnego poziomu tafli

jeziora. W ostoi część arealu siedliskowego tego zespołu jest zajęta przez zastępcze zbiorowiska leśne i nieleśne.

W niższych położeniach występują łągi zajmując małe powierzchnie, a w bliskim sąsiedztwie tali jezior olsy i zarośla wierzbowe. Typowym dla obszaru zespołem łągowym jest łąg olszowy *Fraxino-Alnetum*. Wzdłuż cieków, zwłaszcza w odcinkach przebiegających dnami dolin rynnowych, wykształca się on w postaci typowej, natomiast w miejscach wysięków i wypływów wód (na stokach dolin rynnowych) występuje w podzespole źródłiskowym *F-A cardaminetosum amarae*. Zbiorowisko to tworzy z reguły niewielkie enklawy wśród łąk i w obrębie kompleksów leśnych. Małe powierzchnie w ostoi zajmuje prawdopodobnie łąg wiązowy *Ficario-Ulmetum minoris*, m.in. w dolnych partiach stoków obniżenia Jez. Bukrzyno Małe. Do rzadkich ugrupowań leśnych w dnach rynien i w należą bory bagienne *Vaccinio uliginosi-Pinetum*. Brzeziny bagienne *Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis* występują z kolei ponad górnymi krawędziami dolin rynnowych - w niektórych zagłębieniach terenu.

Na stokach rynien ugrupowaniom leśnym najczęściej towarzyszą - zróżnicowane co do zajmowanego arealu - zbiorowiska polne, łąki i pastwiska świeże, suche murawy napiaskowe murawy bliśniczkowe) z rzędu *Nardetalia*, samosiewy różnych gatunków drzew i krzewów, płaty czyżni z klasy *Rhamno-Prunetea*. W części są to wtórne zbiorowiska rozwijające się na porzuconych, jałowych lub trudnodostępnych polach i łąkach.

Aktualnie są one bądź użytkowne pastwiskowo, koszone z różną intensywnością, bądź odłogowane przez długie lata. Często fitocenozy mają charakter przejściowy. Decyduje o tym m.in. sposób użytkowania.

Najbardziej urozmaicona jest roślinność nieleśna w dnach układów dolinnych, w szczególności na przesmykach jezior rynnowych, w ujściach rzek do jezior, w zatoczkach jezior oraz w dolnych partiach stoków rynien. Roślinność zdominowana jest tu przez ugrupowania nieleśne: wodne, szuwarowe, ziołoroślne, łąkowe, młaki i mechowiska. Towarzyszące im fitocenozy leśne i zaroślne, z reguły rozwijają się w procesach sukcesji wtórnej.

Przesmyki jezior są jednym z miejsc koncentracji zasadowych i kwaśnych młak, mechowisk, turzycowisk z rzędów *Caricetalia davallianae* i *Caricetalia nigrae* oraz ze związku *Caricion lasiocarpae*, jak np.: *Caricetum appropinquatae*, *C. diandrae*, *C. lasiocarpae*, *C. nigrae*, *Calamagrostietum strictae*, *Menyantho-Sphagnetum*.

Drugim z takich miejsc w ostoi są niektóre wytopiska znajdujące się ponad górnymi krawędziami rynien glacialnych (najcenniejsze w Gołubiu i w Żurominie). Największy areal w dnach dolin zajmują jednak ugrupowania łąkowe z rzędu *Molinietalia*, wśród nich zwłaszcza łąki wilgotne i bagienne ze związku *Calthion*, jak cenne łąki ostożeniowe *Angelico-Cirsietum oleracei*, w tym w postaci źródłiskowej z pełnikiem europejskim *Trollius europaeus* i wielosiłem błękitnym *Polemonium europaeum*. Rzadziej występują: *Caricetum caespitosae*, *Scirpetum silvatici*, zbiorowisko z *Deschampsia caespitosa*. W niektórych fitocenozach łąk wilgotnych pojawiają się gatunki kalcyfilne. Łąkom tymczasem towarzyszą również ziołorośla ze związku *Filipendulion ulmariae*, jak np. *Filipendulo-Geranietum* oraz szuwały turzycowe i trawiaste.

Na roślinność szuwarową omawianej części ostoi składają się fitocenozy ze związków *Phragmition* i *Magnocaricion*, jak m.in.: *Phragmitetum australis*, *Typhetum latifoliae*, *Equisetetum fluviatile*, *Eleocharietum palustris*, *Caricetum rostratae*, *Glycerietum maximae*, *Caricetum paniculatae*, *Caricetum acutiformis*, *Phalaridetum arundinaceae*. Niektóre z nich wykształcone są zarówno na siedliskach typowo bagiennych, jak i w obszarach źródłiskowych, dotyczy to np. *Caricetum acutiformis*, *C. paniculatae*. Pierwsze pięć z wymienionych zespołów należy do tych, które najczęściej tworzą wąskie pasy roślinności przybrzeżnej w jeziorach rynnowych. Roślinność wodną mezo-eutroficznych jezior rynnowych tworzą m.in. zbiorowiska ze związków *Potamion* i *Nymphaeion*, jak: *Potametum natantis*, *Nypharo-Nymphaetum*, *Hydrocharietum morsus-ranae*. W Jez. Bukrzyno Małe łąkowo występują ramienice z rodzaju *Chara* sp.

Ponad górną krawędź rynien glacialnych - w bezodpływowych zagłębieniach terenu - wykształciły się cenne zbiorowiska torfowisk przejściowych i niekiedy wysokich z klasy *Scheuchzerio-Caricetea nigrae* (rząd *Scheuchzerietalia palustris*, rząd *Caricetalia nigrae*) oraz klasy *Oxyccoco-Sphagnetum* (rząd *Sphagnetalia magellanici*). Ich największe zgrupowanie znajduje się w rejonie Wzgórz Szymbarskich - leśniczówki Drozdowo i osady Rybaki. Z kolei największe torfowiska występują w zagłębieniach w południowo-zachodniej części ostoi - w rejonie Delewa, Żuromina. W obrębie tych torfowisk występują liczne drobne zbiorniki dystroficzne, często poeksploatacyjne.

4.2. Jakość i znaczenie

Ostoja obejmuje jedno z najcenniejszych przyrodniczo, silnie zróżnicowane siedliskowo obszary Pojezierza Kaszubskiego. Wyraża się to m.in.:

-występowaniem 19 typów siedlisk przyrodniczych wymienianych w zał. I Dyrektywy Siedliskowej (niektóre z nich są jednak małopowierzchniowe),

-obecnością wyjątkowo szerokiego inwentarza zagrożonych i chronionych gatunków roślin i zwierząt, w tym

wielu wyszczególnianych w zał II Dyrektywy Siedliskowej oraz w Dyrektywie Ptasiej,
-bogactwem gatunkowym i obecnością wielu zróżnicowanych zbiorowisk roślinnych - leśnych i nieleśnych.

Pod względem siedliskowym, florystycznym i fitocenotycznym szczególnie cenne są następujące miejsca:
-torfowiska na przesmykach jezior w dnach dolin subglacialnych,
-jeziora i ich obrzeża, zwłaszcza miejsca występowania kredy jeziornej w podłożu,
-obszary wypływów i wysięków wód znajdujące się na różnych wysokościach stoków rynien, zwłaszcza u ich podstaw,
-rozcięcia erozyjne,
-torfowiska kotłowe wykształcone w niewielkich lecz głębokich obniżeniach terenu, ponad górną krawędzią rynien, a także niewielkie zbiorniki w ich obrębie,
-wzgórza morenowe strefy marginalnej.

Siedliska przyrodnicze

Obszar wyróżnia m.in. obecność różnych typów buczyn, typowych dla Pomorza: kwaśnej (9110), żyznej (9130), storczykowej (9150). Buczynom towarzyszą niekiedy grądy gwiazdnicowe (9160) oraz acydofilne dąbrowy (9190). Ostoja ma szczególnie ważne znaczenie dla ochrony kaszubskiej buczyny storczykowej (jedno z zaledwie trzech stanowisk na niżu), a tym samym dla perspektyw zachowania pełnej zmienności buczyn nie tylko w Polsce. Buczyzna nakredowa jest miejscem występowania wielu zagrożonych gatunków roślin.

Jedną z cech charakterystycznych obszaru jest występowanie zróżnicowanych typologicznie torfowisk, jak: zasadowe (7230), wysokie żywe (7110), żywe zdegradowane (7120), przejściowe i trzęsawiska (7140). Ostoja jest zwłaszcza ważna dla ochrony torfowisk zasadowych, w tym wykształconych na przesmykach jezior w dnach rynien glacialnych. Torfowiska są jednym z ważniejszych miejsc koncentracji zagrożonej flory naczyniowej i mchów.

Chronionym w ostoi torfowiskom zasadowym, obrzeżom jezior rynnowych towarzyszą wyjątkowo dobrze zachowane zbiorowiska łąk wilgotnych i szuwały (często w postaciach źródliskowych) oraz lasy łęgowe (91E0). Szczególnie cenne są łąki i ziołorośla z pełnikiem europejskim, wiołosilem błękitnym, storczykami, lokalnie irysem syberyjskim i wieloma innymi zagrożonymi gatunkami roślin.

Cechą wyróżniającą jest obecność dużych jezior, wśród nich eutroficznych (3150) i jednego ramienicowego (3140), a także występowanie wielu niewielkich zbiorników dystroficznych (3160). Lokalne stwierdzono siedlisko 3130 - brzegi zbiorników wodnych ze zbiorowiskami z Littorelletea i Isoëto-Nanojuncetea.

Niewielkie powierzchnie w ostoi zajmują typowo wykształcone łąki świeże (6510), wartościowe florystycznie murawy błiszczkowe (6230), suche wrzosowiska (4030); podlegają one jednak procesom zarastania przez drzewa i krzewy w wyniku zarzucenia użytkowania. Na pokładach kredy jeziornej był dawniej stwierdzany unikatowy zespół towarzyszący uprawom polnym *Sileno inflatae-Linarietum minoris* ze związku *Caucalion*.

Gatunki roślin

Florę zagrożoną i chronioną reprezentuje przeszło 125 gatunków roślin naczyniowych, w tym wiele bardzo rzadkich składników flory Polski i Pomorza, charakterystycznych dla specyficznych i zagrożonych siedlisk. Obecne są trzy gatunki z zał. II Dyrektywy Siedliskowej - obuwik pospolity *Cypripedium calceolus* (1902) (w kaszubskiej buczynie nawapiennej, lipiennik *Loesela Lipris loeselii* (1903) (na torfowiskach zasadowych), sierpowiec błyszczący *Drepanocladus vernicosus* (1393) (=6216, *Hamatocaulis vernicosus*) (na torfowiskach zasadowych).

Ostoja jest w szczególności ważnym miejscem dla ochrony zasobów obuwika, który na Pojezierzu występuje zaledwie na kilku stanowiskach. W ostoi rośnie nad Jez. Ostrzyckim w kilku miejscach w rejonie "kolana" jeziora. Lipiennik występuje na torfowiskach, które znajdują się koło Gołubia oraz w obniżeniu jeziora Stężyckiego (koło Zdrębowa); podawany był też z torfowiska nad jeziorem w Żurominie.

W ostatnich kilku latach nie potwierdzono obecności, notowanych wcześniej, kilku rzadkich, zagrożonych gatunków roślin, jak: *Carex pulicaris*, *Cephalanthera rubra*, *Collarorhiza trifida*, *Epipogium aphyllum*, *Pinguicula vulgaris*, *Viola epipsila*. Wydają się one być jednak w dalszym ciągu do odnalezienia.

Gatunki zwierząt

W ostoi stwierdzono:

- 10 gatunków ptaków wymienionych w zał. I Dyrektywy Ptasiej; mają one tu swoje terytoria lęgowe,
- 15 gatunków ptaków regularnie migrujących, nie wymienionych we wspomnianym załączniku,
- 4 gatunki zwierząt kręgowych z zał. II Dyrektywy Siedliskowej: wydrę (1355), strzeblę błotną (4009)

(=6236, *Rhynchocypris percnurus*) , traszkę grzebieniastą (1166), kozę (1149), a także ważkę - trzeplę zieloną (1037).

Niezaprzeczalnym walorem jest obecność strzebli błotnej *Eupalasella percnurus*, zasiedlającej małe zbiorniki wodne w południowo-wschodniej - wysoczyznowej - części ostoi, w rejonie Wieżycy. Populacja strzebli jest dość liczna, choć gatunek ten występuje zaledwie w kilku śródleśnych i śródpolnych zbiornikach.

Na terenie ostoi występuje bardzo bogata awifauna wodno-błotna oraz leśna. Szczególnie ptaki z pierwszej wymienionej grupy są bogato reprezentowane przez liczne populacje gatunków rzadkich w skali kraju i regionu. Rozległe zbiorniki wodne stanowią doskonałe miejsce do gniazdowania oraz odpoczynku ptaków (duże koncentracje w miesiącach zimowych, gdy brak jest lodu).

Krajobraz

Ostoja posiada wybitne walory krajobrazowe. Jest obszarem o urozmaiconej rzeźbie terenu, rozwiniętej sieci hydrograficznej, z zespołem największych na Pojezierzu Kaszubskim rynien subglacialnych, których dna wypełnione są dużymi jeziorami, z wyraźnie wykształconymi wzniesieniami czołowomorenowymi strefy marginalnej i najwyższym na niżu środkowoeuropejskim wzniesieniem Wieżycy oraz ze różnicowanymi typologicznie torfowiskami. Szata roślinna jest zróżnicowana.

Przejawem wyjątkowej wartości przyrodniczej, krajobrazowej i kulturowej obszaru jest wyjątkowo duża liczba obiektów chronionych, jakie tu utworzono oraz obszarów projektowanych/planowanych do ochrony w tym rejonie.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
H	D01.02		i
H	E01.03		i
H	G02		i
H	G05.01		i
H	H01.05		i
M	B02		i
M	J03.01		i
M	H05.01		i
M	K02.01		i
M	J02.01		i
M	I01		i
M	I02		i
M	M01.02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
M	A01		i
M	X		b
L	A04		i
M	A03		i
M	B02		i

Poziom: H = wysoki, M = sredni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,
O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.
i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednocześnie.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

Anonymus 2007 Powszechna inwentaryzacja siedlisk i gatunków programu Natura 2000 w Lasach Państwowych (Nadl. Kartuzy, RDLP Gdańsk) Fałtynowicz W., Machnikowski M. 1978. Współczesny stan flory i zbiorowisk roślinnych rezerwatu Ostrzycki Las. ZER UG, Gdynia. Msc. Gromadzki M., Dyrzc A., Głowaciński Z., Wieloch M. 1994. Ostoje ptaków w Polsce. OTOP, Bibl. Monitor. Środ., Gdańsk. Herbich J. 1993. Roślinność dynamicznego kręgu zbiorowisk buczyny storczykowej Carici-Fagetum na Pojezierzu Kaszubskim. Zesz. Nauk. Wydz. BiNoZ UG, Biol. 10: 31-60. Herbich J. 1994. Przestrzenno-dynamiczne zróżnicowanie roślinności dolin w krajobrazie młodoglacjalnym na przykładzie Pojezierza Kaszubskiego. Monogr. Bot. 76: 1-175. Herbich J. 1994. Stan zachowania flory i roślinności planowanego rezerwatu Łąki nad jez. Patulskim w Gołubiu. Gdańsk. Msc. Herbich J. 1998. Łąki nad Jeziorem Patulskim - przykład problemu aktywnej ochrony szaty roślinnej mokrych łąk. W: J. Herbich, M. Herbichowa (red.). Szata roślinna Pomorza - zróżnicowanie, dynamika, zagrożenia, ochrona. Przew. sesji terenowych 51 Zjazdu Polskiego Tow. Bot. Wyd. Uniw. Gdańskiego, Gdańsk. Herbich J., Herbichowa M., Gromadzki M. 1982. Przyroda KPK w aspekcie ekologicznym, przestrzennym i potrzeb ochrony. W: K. Furmańczyk (red.). Kaszubski Park Krajobrazowy. Studium przyrodniczo-krajobrazowe. Gdańsk. Msc. Herbichowa M. 1998c. Torfowiska kotłowe i stanowiska Carex chordorhiza w Żurominie. W: Szata roślinna Pomorza. Wyd. Uniw. Gdańskiego, Gdańsk. Herbichowa M. 1998d. Torfowiska Pobrzeża i Pojezierza Kaszubskiego. W: J. Herbich, M. Herbichowa (red.). Szata roślinna Pomorza. Zróżnicowanie, dynamika, zagrożenia, ochrona. Przewodnik sesji terenowych 51. Zjazdu Polskiego Towarzystwa Botanicznego 15 - 19 IX 1998. Wyd. Uniw. Gdańskiego, Gdańsk. Herbichowa M., Herbich J., Buliński M. 2000. Szata roślinna - walory, zagrożenia, ochrona. W: M. Przewoźniak (red.). Materiały do monografii przyrodniczej regionu gdańskiego. Kaszubski Park Krajobrazowy. Walory - Zagrożenia - Ochrona. Wyd. Marpress, Gdańsk. 2: 75-123. Lenartowicz Z., Błażuk J., Buliński M., Knitter R., Mieńko W. 2007 mscr. Wyniki inwentaryzacji przyrodniczych przeprowadzonych w 2006 roku w wybranych obszarach Natura 2000 w województwie pomorskim. Zespół Dokumentacji Przyrodniczej; Pomorski Urząd Wojewódzki, Gdańsk. Markowski R. - - - - . Dane niepublikowane (unpublished data). Markowski R., Szlachetko D. 1993. Materiały do flory regionu gdańskiego. Cz. 1. Zesz. Nauk. UG, Biol. 10. Mieńko W., Błażuk J., Grechuta M., Siemion D. 1997 Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Kościerzyna. Biuro Dokumentacji i Ochrony Przyrody. Mieńko W., Grechuta M., Jarosik J. 1991. Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Stężyca. Biuro Dok. i Ochr. Przyr., Gdańsk. Msc. Mieńko W., Grechuta M., Jarosik J., Siemion D. 1994. Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Somonino. Biuro Dokumentacji i Ochrony Przyrody, Gdańsk. (mscr.). Mieńko W., Grechuta M., Jarosik J., Maślanka W., Siemion D. 1993. Inwentaryzacja i waloryzacja przyrodnicza gminy Kartuzy. Biuro Dokumentacji i Ochrony Przyrody, Gdańsk. (mscr.). Przewoźniak M. (red.). 2000. Kaszubski Park Krajobrazowy. Materiały do monografii przyrodniczej rejonu gdańskiego. (tekst i 2 załączniki kartograficzne). Wyd. Marpress, Gdańsk. 2: 5-256. Radtke G. 2009 Raport na temat występowania priorytetowych gatunków ryb i minogów w sieci Natura 2000 w województwie pomorskim. Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie. Zakład Ryb Wędrownych w Gdańsku. Stachowiak

B., Herbich J. 1986. Flora łąk i pastwisk okolic Miechucina w centralnej części Pojezierza Kaszubskiego. Zesz. Nauk. Wydz. BiNoZ UG, Biol. 6: 95-115. Szlachetko D.L. 1988. Storzycowate Orchidaceae we wschodniej części Pobrzeża Kaszubskiego. Zesz. Nauk. Wydz. BiNoZ UG, Biol. 8: 99-134.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	2.38	PL04	0.03	PL03	93.33

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL03	Kaszubski Park Krajobrazowy	*	93.33
PL04	Kartuski	*	0.03
PL02	Ostrzycki Las	+	1.54
PL02	Szczyt Wieżyca na Pojezierzu Kaszubskim	+	0.84

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku
Adres:	Polska Chmielna 54/57 80-748 Gdańsk
Adres e-mail:	sekretariat.gdansk@rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐	Tak
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu
☒	Nie

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH220095

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☒ Tak ☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

--